

אנשים

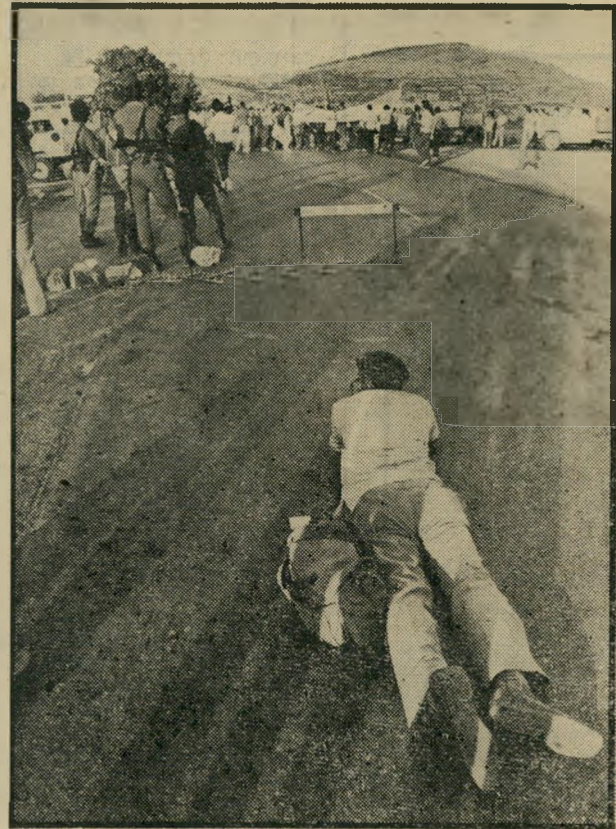
מנחם פרוש ח"כ אגודת ישראל ואיש העסקים הירושלמי הגיע לשרה-התעופה שדה-דוב בתל-אביב כדי לטוס לדרום הארץ. כיוון שהיתה זו שעת בוקר, החליט פרוש להתפלל עד שהמטוס ימריא, והוא עשה זאת באמצע מסלול ההמראה, כשברקע מזדקרת הארובה של רידינג.

שני האישים כשי, והסערה שככה. צעירי המפד"ל וביניהם שריה-הינוך זבולון הכהן ירדו ח"כ יהודה בן-מאיר, מעוניינים כי שריה-הינוך יוסף בורג, יקבל על עצמו את תיק החוק, בעיקר כדי לסלקו מהד מעוז החוק של משרד-הפנים. לכן לא היסס כלל בן-מאיר לשבח ולהלל את בורג בישיבת סיעת המפד"ל, שנערכה בכניסת שבוע שעבר. בורג הא-זין עד תום ואז פלט: „אתם רוצים שאני אהיה שריה-הינוך או שר החוצה?”

מה ההבדל בין פרישתו של דויד בן-גוריון מהממ"ל שלה בשעתו, לפרישת תלמידו, משה דיין, מהממשלה בשבוע שעבר? לדעת רענן בן-יהודה, עוזרו של ראש עיריית תל-אביב, ההבדל הוא במקום אליו פורשו השניים: „ביג" פרוש לוויג" (כפר) ודיין פרוש לוויג"!

במשך שנים טוענים פרי-נסי העיר תל-אביב כי הממ"ל שלה חיבת לפצות את העיר בשל היותה מטרופולין - עיר הקולטת מאות אלפי תושבים של ערים אחרות מדי יום ומספקת להם שירותים... חיווק לטענה זו נתן ראש עיריית באר-שבע, אליהו נאווי, הוא סיפר כיצד פנה יום אחד לראש עיריית חולון, פנחס איילון בשאלה, מה ההכנות שהוא עושה בעירו לקראת יום העצמאות. נאווי קיווה ללמוד מאיילון ולאמץ ממנו רעיונות. הוא הופתע כאשר איילון סיכם באוזניו את ההכנות להגיד גות: „סיכמתי עם חברת ה-אוטובוסים ונתפסיל את שרי-רותיה עד שלוש בבוקר, כדי להוביל תושבים בין חולון ל-תל-אביב.”

את הדמויות האמיתיות של שני ראשי המדינה. רק אחר כך הסביר הצייר, כי לא הת-כוון לתלות פורטרטים אלה ב-תערוכה, אלא רק להגישם ל-

דויד רובינגר צלם העיתונות הוותיק, מי שהיה צלם „העולם הזה” והיום הוא צלם הטייסים בישראל, אינו נרתע מכל מעשה כדי שהתמונה שאותה הוא מצלם תצא טוב. כאשר צילם את ההפגנה מול אלון מורה, שנערכה בשבוע שעבר, לא היסס רובינגר להשתטח על הכביש.

זהו המושב האחרון. השבוע נפתח המושב השלישי של ה-כנסת, אולם מילוא טען כי על שמיר היה לציין כי זהו המו-שב האחרון, משום שהממשלה לא תחזיק מעמד עד למושב הרביעי.

ח"כ המערך הרב מנחם חם הכהן טוען, כי המדינה אף פעם לא היתה במצב יותר טוב. „יותר רע כבר לא יכול להיות” מסביר הכהן.

מישהו כינה בשבוע ש-עבר את ממשלתו של מנחם בגין „ממשלת גמדים”. הגיב על כך ח"כ ש"י אמוני: „זו אולי ממי-בינשטין: „זו אולי ממי-שלת גמדים, אבל שילגיה אין בה.”

בירושלים נוהגים לעיר-תים נהגי האוטובוס להכריז בקול על שם התחנה. נהגי קו 9, המגיע לקריית-הממשלה, החליטו להכריז ליד מישר-ד-האוצר: „ארליך - כולם ל-רדת!”

לפני 20 שנה, כשהיה ראש-עיריית ירושלים, טרי קולק, מנכ"ל משרד-הראש-הממשלה, הוא עורר סערה, כי שהורה להסיר מתערוכת ה-שור, שנערכה בבנייני האומה בירושלים, תמונה של הצייר יוסף זריצקי, משום שלא מצאה חן בעיניו. קולק הואשם א כמי שמינה עצמו כקומיסר לענייני אמנות, מבלי שביין דבר באמנות. השבוע כימעט שפרצה סערה דומה. קולק סירב בתיאטרון ירושלים, ערב פתיחת תערוכתו של הצייר ה-מכסיקאי אמריגה קריאה, שהוא קרוב מישפחה של נשיא מכסיקו, קולק נבחין בשני פורטרטים, של נחשין המדינה יצחק נבון, ושל ראש הממ-לה של מנחם בגין, וטען כי יש להסירם, משום שהם מעוותים

הוא רק שמע את הנאום אבל לא ראה דבר, בגלל הדחק. לכן שאל את אחד העיתונאים שעמדו בסביבה: „מי אומר את הדברים הנכונים האלה?”

כאשר נודע כי שרי-הביטחון אריאל (אריק) שרון איים להתפטר מהממ-לה אם זו תקיים את צו בית-ה-דין, המישפט העליון, ותוריד את אלון מורה, אמר שריה-התות אהרון אבו-הצירא: „עד עכשיו הייתי נגד הורדת אלון מורה, עכשיו יש לי סיבה טר-בה להיות בעד הורדתו.”

ח"כ אסף יגור, ש-הוא אלוף-מישנה במילואים, טוען כי האלוף הרצל שפיר חייב לו את מינויו כמפקח-ה-מישטרה. יגורי מספר, כי כבר לפני חודשים רבים פנה

שרי-הביטחון עזר וייצ"ל היה במצב-רוח טוב ביום שבו נטל חופש מן הדיינים בקאהיר ו.קפץ לארץ, להש-רתף בישיבת הכנסת על סדר-היום עמדו חמש הצבעות אי-אמון בממשלה כאשר הבחין וייצמן בחברי-כנסת ועיתונאים המתכוננים בו במינון הכנסת. כשהוא מחבק בחיבה את כת-בת על המישמר רדיה שחור-ר, הוא קרא לעברים: „מה אתם מסתכלים? כבר אסור להבק בחורה?”

עניין זה הזכיר לויצ"ל מן את הסיפור הבא: כאשר מו-נה לוי אשכנזי המנוח כשר-הביטחון, הליבשו עליו שומרי-ראש. האחראי על שומרי-ה-ראש תידרך את אשכול, ובין היתר אמר לו: „במה שנוגע

סנוסר קמבל

נשיא כנסיית המורמונים העולמית, הנושא גם בתואר של נביא, היה אורח הכבוד בטכס רב רושם שנערך מול חומות העיר העתיקה, לציון חנוכת גר-המורמונים המשתרע על שטח של 20 דונם. אולם בעוד שהנשיא היה נלהב לקריאת הגן על שם עדתו, וגרר עימו לישראל 2000 ממאמיניו, נראה כי רעייתו, הנביאה, היתה שוות נפש. היא נרדמה במהלך הטכס. אחד ממאמיניה מיהר לפרוש מעל לראשה שימשיה, כדי להגן עליה מפני קרני השמש הלוהטות.

אליו שריה-הפנים ושאל אם הוא מכיר אלוף בצה"ל המתאים להיות מפקח המישטרה. יגור רי העלה או את שמו של שפיר. כאשר סיפר זאת יגורי לאחד מחברי-הכנסת יעץ לו זה: „יותר טוב שלא תספר זאת. יש אפשרות סבירה שב-עוד כמה חודשים שפיר יקלל אותך בגלל שהמלצת עליו.”

לח"כ רינוי מילוא, שהוא קרוב מישפחתו של ראש-הממשלה, מנחם בנין, היו טענות נגד יושב-ראש ה-כנסת יצחק שמיר. על פי הנהגה פותח היור את המישב הרביעי של הכנסת בציינו כי

לסודיות, אל תדאג אם אתה הולך לבחורה, החברה האלה לא יספרו ולא ידברו על זה מילה. אשכול התבונן בו ו-אמר: „להיפך, שידברו על זה כמה שיותר.”

בשעת הערב של יום-ההצבעות על אריאקון, התרכי-זו חברי-כנסת רבים עם עוזרי-הם בחדר הטלוויזיה, הסמוך ל-מינון הכנסת, כדי לצפות בי-סיקור על הישיבה. יושב-ראש מישלגת העבודה, שימעיין פרס, שמע וראה את עצמו חוקף בחריפות רבה את הממ-לה. באותו רגע ניכנס לאלום שריה-הפנים, הדי"ר יוסף בורג.